

[Clausager.]

Tid kan være forsvarligt. Derfor maa Skattekommissionen snarest gøre sig færdig. Det er jeg enig med ham i, og jeg tillader mig i Anledning af den her foreslaaede Forlængelse at spørge Finansministeren: Kan Finansministeren sige noget om, hvornaar vi kan vente, at Skattekommissionen kan slutte? Det skal jo ikke være saadan en Angivelse nøjagtigt til Punkt og Prikke, men kan vi ikke faa en Idé om, hvornaar Kommissionen kan slutte?

Foruden at vi har et saa indviklet System med saa mange Skatter, at man knapt kan hitte ud af det, har vi alt i alt uhyre store Skatter. Vi er naaet op over 1 Milliard, og dette store Beløb er vel sagtens til en vis Grad en af Grundene til, at vi har saa mange Skatter, for man kan fornuftigvis ikke tage et saa stort Skattebeløb paa alt for faa Omraader.

Hvad er nu Grunden til, at vi under denne Regering har faaet saa store Skatter, og kunde de ikke væsentligt nedsættes? Jeg er meget bedrøvet over her at maatte sige, at efter min Mening kan de under det System, vi er inde under næppe nedsættes i alt Fald ikke væsentligt, thi det System, hvorefter denne Regering driver Politik, kræver himmelhøje Skatter, idet Regeringen griber ind i alt muligt, styrer, leder og retter og bringer Uorden til Veje og nødvendigvis maa bøde paa det med Tilskud og Understøttelser her og dér.

Jeg kan sige som min bestemte Mening, at den første og den væsentligste Fejl ved dette System er Regeringens forkerte Erhvervspolitik. Den har skabt en saadan Ulighed i dansk Erhvervsliv, at det paa den ene Side medfører en Højkonjunktur og paa den anden Side en Lavkonjunktur. Den højtærede Finansminister var før saa glad ved, at det var blevet sagt fra vor Side, at der har været Opgang i Forbruget, og tog det som et Udtryk for, at der har været forholdsvis gode Tider. Ja, for en Del af Folket, for den største Del af Folket og for den mest velhavende Del af Folket. De er blevet plejet, der har Regeringen ikke forsømt noget. Men en mindre Kreds af Folket sidder haardt i det; de har haft mindre Forbrug, og for dem er der Lavkonjunktur — det er der ikke Spor af Tvivl om.

Om hvad fører denne ulige Erhvervspolitik, denne Indgriben til Fordel for en stor Del og til Skade for en lille Del med sig? Den fører Vareprisstigning med sig, den fører Lønforhøjelse med sig — det er saa sikkert som noget. Den fører større Understøttelse med sig og derfor større Skatter —

det kan ikke undgaas. Det er det, der maa betales for at have en Regering, der praktiserer et saadant System. Vi er kommet op paa et Prisniveau, der slet ikke passer til de Eksportindtægter, vi har, og derfor maa Regeringen gribe ind og tage fra nogle og give til andre for at faa det til at gaa blot nogenlunde rundt.

Derfor siger jeg, at for at vi kan vente, at Skatterne skal blive færre og mindre, er det nødvendigt, at vi kommer ind paa et andet System, en Udjævning mellem de forskellige Erhverv, saaledes at vi faar jævner Indtjening, større Forbrug, større Produktion, lavere Prisniveau, mindre Brug for Understøttelse og høje Lønninger, lavere Skatter. Der er ingen Tvivl om, at ligesom vi under det nuværende System er havnet i høje Skatter og højt Prisniveau, vil det under det modsatte System komme til at gaa den anden Vej. Enhver vil da bedre kunne klare sig end nu, og der behøves ikke saa mange Indgreb og selvfølgelig heller ikke den megen Statshjælp, som man nu taler om.

Det var de store Skatter. Saa er der den ulige Fordeling af Skatterne. Det er mærkværdigt, at denne Regering i Ro og Mag kan sidde og se paa, at Skatterne er „saa forfærdende ulige fordelt“ — det er atter et Udtryk af Regeringens radikale Støtte — især de landkommunale Skatter. Landbrugets Skatter er alt for store, og det hænger for en Del sammen med de ekstraordinært høje Ejendomsskatter, der skal udredes, enten Forretningen giver meget eller lidt.

Jeg er det ærede Medlem, jeg har henvist til, uhyre taknemlig for, at han har sagt det, han har sagt, som nu staar i Rigsdagstidende. Han hævdede ogsaa, at det vilde være rimeligt at nedsætte Ejendomsskatterne for Landbruget endnu en Tid ved at faa en bedre Udbygning af Amtsskatterne i Forhold til Rentabiliteten. Jeg vil bede den højtærede Finansminister skrive sig disse Ord af en god Ven bag Øret: En bedre Udbygning af Amtsskatterne i Forhold til Rentabiliteten. Det kan da ikke blive ved at være saadan, at man, fordi man driver et Erhverv, skal svare en Fjerdedel af sin Indtægt i Skat, nøjagtigt opgjort for halvandet Aar siden til 26 pCt., medens man, naar man driver alle andre Erhverv, slipper med 12—13 pCt.

Det er mig uforstaaeligt, at en retsindig Regering kan se paa det og finde sig i, at det bliver ved at gaa, naar den har Magten til, hvad Dag den vil, at kunne rette det, for den har jo den fulde Magt